Гомельскі універсітэт

ГАЗЕТА ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ ФРАНЦЫСКА СКАРЫНЫ

№ 21 (808) | Серада, 12 чэрвеня 1991 г. | Газета заснавана ў верасні 1969 года | Выходзіць раз у тыдзень | Цана 3 кап.

У ПАРТКОМЕ

На пасяджэнні парткома універсітэта, якое адбылося на мінулым тыдні, разгледжаны пытанні: аб авангарднай ролі камуністаў вучэбнага аддзела ў вывучэнні, абагульненні і распаўсюджванні перадавога вопыту кафедр і факультэтаў; партыйныя арганізацыі факультэтаў і новы набор; аб стане і мерах па паляпшэнню фізкультурна-масавай работы ва універсітэце і задачах партыйных арганізацый.

Партком прыняў да ведама і адобрыў дзейнасць камуністаў: начальніка вучэбнага аддзела Н. І. Папковай і загадчыцы практыкі Ю. Д. Алейнік. У сваім рашэнні ён зазначыў, што ў перыяд перабудовы і далейшага ўдасканальвання сістэмы вышэйшай адукацыі камуністы Папкова і Алейнік прыкладаюць намаганні для ўдасканальвання планіравання і арганізацыі вучэбнага працэсу, пошуку новых форм справаздачнасці і кантролю за ведамі студэнтаў, работай прафесарска-выкладчыцкага і дапаможнага саставу. Адзначана, што для паляпшэння вучэбнай работы вучэбны аддзел павінен больш актыўна выкарыстоўваць у новым навучальным годзе такія формы работы як Дні кафедр і факультэтаў, абмен опытам работы сярод выкладыкаў і студэнтаў, шырокае асятленне яго на старонках шматтыражнай газеты, шырэй прыцягваць да работы і абапірацца на вучэбна-метадычны савет універсітэта, накіраваўшы яго на вывучэнне, абагульненне і распаўсюджванне перадавога вопыту кафедр і факультэтаў.

Па другому і трэцяму пытаннях, пасля выступлення камуністаў: прарэктара па вучэбнай рабоце М. В. Селькіна, старшыні спартклуба Д. М. Жаркова і загадчыка кафедры фізічнага выхавання В. А. Каляды. партком вызначыў месца ролю партыйных арганізацый факультэтаў у правядзенні прафарыентацыі і прапагандзе універсітэцкіх спецыяльнасцей, традыцый ГДУ сярод навучэнцаў, насельніцтва горада і вобласці, правядзенні новага набору, у развіцці фізкультурна-масавай і аздараўленчай работы сярод выкладчыкаў, супрацоўнікаў і студэнтаў.

Партком звяртаецца да Гомельскага абласнога і гарадскога камітэтаў КПБ, савецкіх органаў з просьбай аб рашэнні пытання па паляпшэнню і развіццю вучэбна-вытворчай і спартыўнай базы універсітэта.

І ЗНОЎ ЭКЗАМЕНЫ, ЭКЗАМЕНЫ...

Чэрвень, хоць сёлета і не вызначаецца высокай тэмпературай, для студэнтаў самы гарачы і хвалюючы месяц. На ўсіх факультэтах нашага універсітэта ідзе залікова-экзаменацыйная перавадная сесія. Яна падсумуе вынікі набытых будучымі спецыялістамі ведаў не толькі на другі семестр, але і за ўвесь навучальны год. Для адных, хто пастаянна і старанна працаваў з кнігамі і канспектамі, яна прынясе радасць, а для тых, хто ленаваўся, ухаластую траціў час, — засмучэнне.

Карэспандэнт нашай газеты пацікавіўся вынікамі сесіі ў дэкана геалагічнага факультэта А. П. Пінчука. Адам Пятровіч выказаў задавальненне. Справа ў тым, што на геафаку ў апошні час сталі больш патрабавальнымі да студэнтаў. Пасля зімовай сесіі адлічылі каля 20 студэнтаў, якія ленаваліся вучыцца, своечасова не ліквідавалі акадэмічную запазычанасць. Гэта стала сапраўды павучальным урокам. Сваю ролю адыграла і тое, што ў цяперашні час суцэльнай дарагавізны нельга застацца без стыпендыі. Без яе не пражывеш.

На геафаку першымі здалі сесію трэцякурснікі спецыяльнасці «Геафізіка». Усе яны адправіліся на практыку, не маючы ніводнай нездавальняючай адзнакі. Такі факт, бадай, першы ў гісторыі геафака.

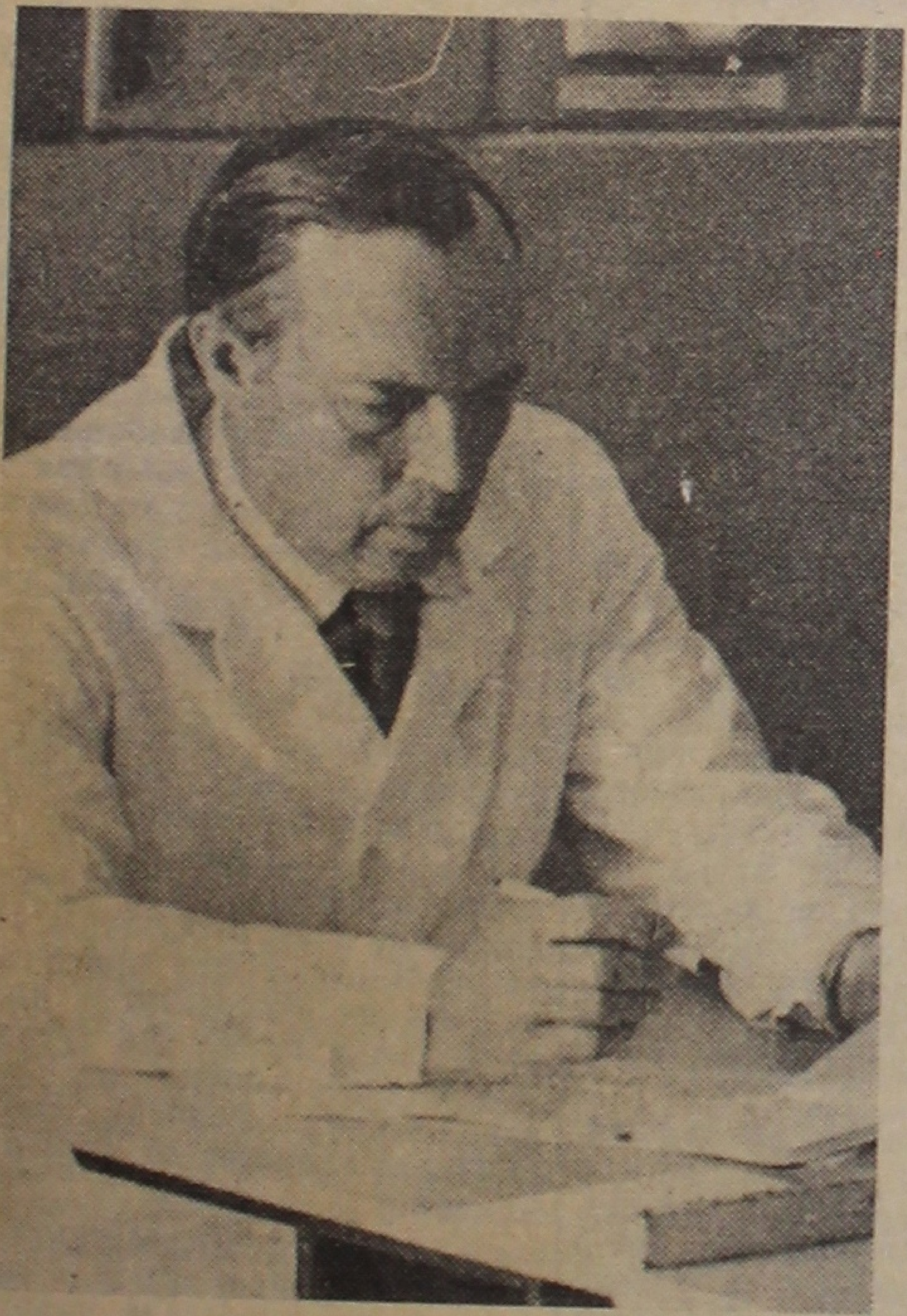

Глыбокія веды дае студэнтам біяфака загадчык кафедры фізіялогіі чалавека і жывёлін прафесар А. І. Кіеня. Гэта выяўляецца на экзаменах, дзе Аляксандр Іванавіч вызначаецца патрабавальнасцю. Аднак большасць студэнтаў атрымоўвае ў яго добрыя і выдатныя адзнакі. На «выдатна» адказала на пытанні білета па фізіялогіі чалавека і студэнтка групы Б-33 Аляксандра Ракуцька.

Фота У. Чысціка.

МІЖНАРОДНЫ КАНГРЭС БЕЛАРУСІСТАЎ

25—27 мая 1991 года ў Мінску праходзіў ўстановачны кангрэс Міжнароднай асацыяцыі беларусістаў. Стварэнне гэтай асацыяцыі, яе дзейнасць — заканамерная з'ява ў культурным жыцці нашай рэспублікі і краіны: адраджэнне духоўнасці, асэнсаванне мінулага, пошук шляхоў выйсця з цяжкага і заганнага становішча, у якім аказаўся беларускі народ, патрабуюць намагання многіх вучоных, пісьменнікаў, дзеячоў культуры.

У рабоце кангрэсу прынялі ўдзел і супрацоўнікі нашага універсітэта: загадчык кафедры беларускай мовы прафесар У. В. Анічэнка, загадчык кафедры беларускай літаратуры дацэнт І. Ф. Штэйнер, а таксама аўтар гэтых радкоў. Абодва названыя ўдзельнікі паспяхова выступілі з дакладамі на секцыйных пасяджэннях, прысвечаных актуальным пытанням беларускай мовы і літаратуры.

Удзельнікаў кангрэсу ў першы дзень яго работы віталі намеснік Старшыні Вярхоўнага Савета БССР С. Шушкевіч, народны пісьменнік Беларусі Васіль Быкаў, прэзідэнт АН БССР Ул. Платонаў, міністр замежных спраў нашай рэспублікі П. Краўчанка. Сярод замежных гасцей, якія выступілі з дакладамі і паведамленнямі на пленарным пасяджэнні, быў і старшыня Англа-Беларускага таварыства Джым Дзінглі з Лондана, які нядаўна наведаў наш універсітэт.

Бадай, галоўнае ўражанне, якое пакінуў кангрэс (а падстаў для іх было шмат), — гэта захапленне і пачуццё вялікай удзячнасці да прадстаўнікоў розных краін свету — ЗША, ФРГ, Італіі, Індыі, Швейцарыі, Японіі, Англіі, Польшчы, Аўстрыі, Балгарыі, Югаславіі і многіх іншых), — якія не толькі цудоўна валодаюць беларускай мовай, але і займаюцца вывучэннем, даследаваннем розных праблем беларускай мовы, літаратуры, культуры і гісторыі. Удзельнікі кангрэсу выказаліся за далейшае развіццё беларусістыкі ў нашай краіне і па-за яе межамі, за ўмацаванне сувязей паміж усімі, каму не абыякавы лёс роднай мовы і культуры.

У. КОВАЛЬ,
загадчык кафедры рускага, агульнага і славянскага мовазнаўства.

ПА ПЫТАННЯХ АПЛАТЫ ПРАЦЫ

З 1 красавіка г. г. павышаецца заработная аплата працы работнікам вышэйшай школы. Для прафесарска-выкладчыцкага саставу нашага універсітэта яна ўжо вядомая. Аб яе памерах мы паведамляем і ў сённяшнім нумары газеты.

Што ж датычыць вучэбна-дапаможнага персаналу і работнікаў АГЧ, яны пакуль што не мелі ніякай яснасці, а таму ўзнікала шмат пытанняў, з якімі людзі звярталіся не толькі ў прафсаюзны камітэт, але і ў рэдакцыю нашай газеты. Для таго, каб не было крыватолкаў і сумненняў, у мінулы чацвер прафком правёў нараду вучэбна-дапаможнага персаналу і работнікаў АГЧ па пытаннях павышэння заработнай платы. На пастаўленыя пытанні вычарпальныя адказы давалі прарэктар А. П. Кармазін, галоўны бухгалтар І. А. Курава, юрысконсульт В. М. Рупін. Пералічаных на рахунак універсітэта сродкаў, па папярэдніх падліках, хопіць, каб павысіць існуючыя аклады і стаўкі, без уліку кампенсацый і індэксацый, не менш, чым на 40%. Пераразлік і выплата сум будзе зроблена да 2 ліпеня.

На нарадзе з інфармацыяй аб праводзімай рабоце па арганізацыі аздараўлення членаў прафсаюза і іх дзяцей выступіў старшыня прафкома Г. І. Варатніцкі.

	пасад. аклады	надбаўка	зарплата
Выкладчык, асістэнт (без ступені)	320	60	380
Выкладчык, асістэнт (кандыдат навук)	370	60	430
Старшы выкладчык (без ступені)	400	90	490
Старшы выкладчык (кандыдат навук)	450	90	540
Дацэнт (кандыдат навук, які мае званне дацэнта)	500	130	630
Прафесар (доктар навук)	650	230	880
Прафесар (які не мае вучонай ступені доктара навук)	580	230	810
Загадчык кафедры (дацэнт, ст. выкладчык)	зарплата па пасадзе +100 руб. за загадванне кафедрай		
Загадчык кафедры (прафесар, які мае вучоную ступень доктара навук)	700	230	930
Загадчык кафедры (прафесар, які не мае вучонай ступені доктара навук)	650	230	880
Дэкан	зарплата па пасадзе 160+20=180		
Намеснік дэкана	— 130+20=150		

ВІНШУЕМ!

Рэктарат, партком, грамадскія арганізацыі універсітэта горача віншуюць загадчыка кафедры ГА і медпадрыхтоўкі доктара медыцынскіх навук ДЗЯДЗІЧКІНА Валерыя Паўлавіча з прысваеннем яму Дзяржкамадукацыяй СССР вучонага звання прафесар.

Да 50-годдзя пачатку Вялікай Айчыннай вайны

Гэты год — асаблівы для нашай краіны, для кожнага савецкага чалавека. Толькі што мы адсвяткавалі знамянальны Дзень Перамогі над фашысцкай Германіяй у Вялікай Айчыннай вайне. Нягледзячы на тое, што гэтае светлае свята адзначалася ў незвычайнай абстаноўцы, якая склалася ў ходзе цяжкага працэсу перабудовы, і праз 46 год яно было цудоўным і па надвор'ю, і па радасных усмешках пасівелых ветэранаў вайны, і па вялікай колькасці рознага ўзроўню мерапрыемстваў у яго гонар, аб чым падрабязна паведамлялася ў сродках масавай інфармацыі.

Але цяперашні год асаблівы і з іншай нагоды: з гэтага года пачынае адлік 50-гадовы юбілей асноўных падзей Вялікай Айчыннай вайны. І гэтыя абставіны прымушаюць усіх нас у думках вярнуцца да гэтых падзей.

ПЯТАЯ КАЛОНА НЕ ПРАЙШЛА

Нас, студэнтаў Віцебскага педінстытута імя С. М. Кірава, вайна застала ў перыяд экзаменацыйнай сесіі. Для мяне і маіх таварышаў па вучобе гэта была шостая сесія, якая закончыла трэці год навучання на гістарычным факультэце.

Раніца 22 чэрвеня для Віцебска была звычайнай, спакойнай. Нішто не нагадвала бяды. Мы, студэнты, рыхтаваліся да здачы чарговага экзамена ў чытальнях бібліятэкі, у пакоях інтэрната, натуральна, у поўнай цішыні, з выключанымі рэпрадуктарамі. І большасць з нас толькі ў сярэдзіне дня даведалася, што па радыё выступаў Молатаў, што пачалася вайна.

У 15 гадзін — агульнаінстытуцкі мітынг. Настрой ва ўсіх адзін: ваюем! Дадзім немцам перцу! Хутчэй у ваенкамат, у Армію, у бой! Дырэктар, дэканы заклікаюць да спакою, да працягвання экзаменаў і залікаў. Якія экзамены, якія залікі?! А тут яшчэ чарговы залік — па нямецкай мове! Не будзем здаваць, прынцыпова! Няхай немцы вывучаюць нашу мову!

Вечар. Першая бамбёжка Віцебска. І першая нечаканасць: над зацямненнем горада ўсё неба ў ракетах, якія ўказваюць на асноўныя аб'екты бамбёжкі для нямецкіх лётчыкаў (вакзал, заводы, фабрыкі, харчовыя склады і г. д.). Аказваецца, у нас у тыле ворагі! Пятая калона!

З раніцы 23-га — усе каля ваенкамата. Нас, з прыпіснымі пасведчаннямі, ніхто не жадае слухаць: не перашкаджайце працаваць, не паспяваем прызываць абучаны састаў, працягвайце вучобу, працуйце!

І раптам усіх камсамольцаў выклікаюць у гарком ЛКСМБ. Ура! Нас мабілізуюць на барацьбу з ракетчыкамі! Вечарам жа — першае заданне: групамі па 5—6 чалавек патруляваць па вуліцах горада. Усе вуліцы ацэплены камсамольскімі патрулямі. І адразу ж — злоўлена некалькі ракетчыкаў, здадзены ў ваенкамат. Адзіная цяжкасць — зброі ў нас няма, а ў дыверсантаў могуць быць не толькі ракетніцы.

Аднак настрой баявы. Паветраныя трывогі адна за адной і днём і ноччу. Але ўжо ў ноч на 25 чэрвеня над горадам не ўзвілася ні адна ракета. Наша перамога! Хаця маленькая, але перамога. Пазней даведаліся, што так пятая калонна ў нас не прайшла, як гэта было ў іншых краінах Еўропы, заваяваных фашыстамі. Думаецца, што нават гэты, на першы погляд, нязначны факт гаворыць аб многім: у той трагічнай, смяротнай небяспечнай абстаноўцы Радзіму ратавалі і выратавалі бязмежны патрыятызм усіх савецкіх людзей, сяброўства і адзінства народаў СССР.

А што ж з экзаменацыйнай сесіяй? Разважлівасць і тут узяла верх. 26 чэрвеня паспяхова здалі залік па нямецкай мове, 27 — абаранілі першую педпрактыку, здалі экзамен па Канстытуцыі СССР. Вучэбны план трэцяга курса быў выкананы поўнасцю. Разам з тым быў здадзены экзамен на вернасць сваёй Радзіме, свайму народу.

Г. ЕЎДАКІМЕНКА,
дацэнт кафедры гісторыі СССР і БССР.

Нашы інтэрв'ю

СТАРШЫНЁЙ ПРАФКОМА БЫЦЬ НЕ ПРОСТА

Чатыры месяцы таму назад новым старшынёй прафсаюзнага камітэта універсітэта быў выбраны Г. І. Варатніцкі. Аб тым, як ён адчувае сябе на гэтай пасадзе і што пад яго началам зроблена за прайшоўшы час, наша размова.

— Якія пачуцці авалодалі вамі, Георгій Іванавіч, калі вас выбралі старшынёй прафкома?

— Адчуў вялікі груз адказнасці. Сёння працаваць старшынёй прафкома — гэта не тое, што было некалькі гадоў таму назад. Калі пануе рыначная эканоміка і законы па кампенсацыі дарагавізны дзейнічаюць не ў поўную меру, многія людзі звяртаюцца за дапамогай у прафком.

— Якую канкрэтна дапамогу і каму вы аказваеце?

Усяго ўжо размеркавана 73 пуцёўкі для дарослых і 97 — для дзяцей. Аздараўленне членаў універсітэцкага калектыву — наш галоўны клопат. У гэтай важнай справе нам аказваюць дапамогу Веткаўскі і Добрушскі райкомы прафсаюза, абком прафсаюза энергетыкаў. Бясплатныя пуцёўкі атрымоўваюць удзельнікі Вялікай Айчыннай вайны і дзеці малазабяспечаных сем'яў. У прыватнасці, на мінулым тыдні 16 дзяцей атрымалі бясплатныя пуцёўкі і выехалі ў піянерскі лагер у Падмаскоўе. Заключаны дагавор з піянерскім лагерам «Цэсіс», што пад Рыгай, на аздараўленне 77 дзяцей супрацоўнікаў універсітэта. Сёлета прафсаюзны камітэт сумесна з універсітэтам аказаў матэрыяльную дапамогу 160 чалавекам на суму 10300 руб.

У нас ёсць дамоўленасць з санаторыем-прафілакторыем БДУ імя У. І. Леніна на 53 месцы. Пуцёўкі — сямейныя. Нагадаю, што жадаючыя набыць сюды пуцёўкі на другую змену, павінны да 15 чэрвеня пацвердзіць гэта пісьмовымі заявамі ў прафком.

Варта зазначыць, што тыя планавыя пуцёўкі, якія выдзяляе нам абком прафсаюза работнікаў народнай адукацыі і навукі (24 пуц. на 1100 чал.), задаволіць нас не могуць. Да таго ж яны ў асноўным турыстычнага напрамку, і асаблівым попытам не карыстаюцца.

— Як вы ацэньваеце работу камісій прафкома?

— Улічваючы цяперашняе складанае становішча, грамадская работа стала не ў пашане. За ўсё трэба плаціць. Я лічу, што на універсітэцкай прафсаюзнай канферэнцыі трэба паставіць пытанне аб даплаце хаця б старшыні жыллёва-бытавой камісіі. Па розных прычынах, у асноўным у сувязі з вучэбнай нагрузкай, практычна выключаліся з прафсаюзнай работы каля паўдзесятка членаў прафкома. А наогул члены камісій прафкома павінны быць кампетэнтнымі па ўсіх рабочых пытаннях.

— Вы, Георгій Іванавіч, — член Савета старшыняў прафкомаў ВНУ БССР. Якія пытанні ўздымаюцца і вырашаюцца на гэтым Савеце?

— Галоўныя пытанні, якія ўжо абмяркоўваліся, — гэта па праблемах прававой і сацыяльнай абароны членаў прафсаюза, заработнай платы, сацыяльна-бытавыя, аздараўленчыя. У выніку сумеснай работы мы здолелі атрымаць месцы для аздараўлення ад прафкомаў БДУ, БПІ, Беларускага інстытута народнай гаспадаркі.

Павінен сказаць, што ў перспектыве асігнаванні на развіццё народнай адукацыі павінны значна павялічыцца і дасягнуць 10% велічыні нацыянальнага даходу са штогадовым ростам гэтага паказчыка. У бліжэйшыя 3—4 гады прадугледжана адкрыць у рэспубліцы спецыяльны санаторый для работнікаў вышэйшай школы. Вырашана лічыць аб'екты будаўніцтва ВНУ прыярытэтнымі, а аб'екты Гомельшчыны і Магілёўшчыны — часткай праграмы ліквідацыі вынікаў чарнобыльскай катастрофы.

— Нядаўна вы ўдзельнічалі ў рабоце Савета старшынь прафкомаў універсітэтаў краіны, пасяджэнне якога праходзіла ў Маскоўскім дзяржуніверсітэце імя М. В. Ламаносава. Аб чым там ішла размова?

— Скажу пра тое, што датычыцца непасрэдна нас. Сёлета 16—19 верасня на базе нашага універсітэта вырашана правесці IV семінар-нараду старшынь прафкомаў выкладчыкаў і супрацоўнікаў, а таксама студэнтаў. На ім будуць абмяркоўвацца праблемы прававой і сацыяльнай абароны членаў прафсаюза, старшыні прафкомаў абмяняюцца вопытам работы, вызначаць ролю прафкомаў у развіцці працэса дэмакратызацыі. Будуць разгледжаны і ўсе важнейшыя пытанні, якія датычацца студэнцтва.

— І апошняе. Больш месяца таму назад у нашай шматтыражцы быў апублікаваны праект калектыўнага дагавору. Чаму ён не заключаецца?

— Што датычыць прафкома, то мы гатовы падпісаць гэты дагавор, астатняе залежыць ад адміністрацыі.

Краіны і час

Я НАВЕДАЎ САПРАЎДНЫ УНІВЕРСІТЭТ

Сёлета на працягу сакавіка аўтару гэтых радкоў давялося знаходзіцца ў англійскім універсітэце горада Ковентры. Гэта самы малады універсітэт у Англіі. Летась ён адзначыў сваё 25-годдзе.

Часта ВНУ адкрываюць на базе якой-небудзь навучальнай установы. Аднак універсітэт у Ковентры створаны, як кажуць, з нуля. У шасці кіламетрах ад горада была выдзелена нічым не занятая тэрыторыя ў 225 гектараў, на якой за такі кароткі час быў узведзены выдатны універсітэцкі гарадок. Тут больш 100 будынкаў і некалькі дзесяткаў спартыўных пляцовак (стадыён, 15 футбольных палёў, 18 тэнісных кортаў, а таксама пляцоўкі для рэгбі, крыкета і хакея). Універсітэт мае 30 навукова-даследчых цэнтраў, акрамя таго ёсць навуковы парк. Гэта тры вялікія карпусы, дзе сумесна з фірмамі вядуцца работы па ўкараненню навуковых вынікаў у прамысловасць.

На тэрыторыі універсітэта функцыяніруюць тэатр, канцэртная, выставачная залы. Уражвае велізарны будынак Палаца культуры студэнтаў. Тут прадугледжаны залы для розных мерапрыемстваў ад 50 да 2000 студэнтаў-завочнікаў і комплекс, 2 закрытыя плавальныя басейны, штучнае возера. Цяжка ўявіць, што ўсё гэта пабудавана за чвэрць стагоддзя. За такі кароткі час створаны універсітэт, які па многіх паказчыках пераўзыходзіць многія універсітэты Англіі са значна багацейшай гісторыяй.

Ва універсітэце г. Ковентры на дзённым аддзяленні вучыцца каля 5000 студэнтаў. Тэрмін іх навучання — 3 гады. Набываюць тут вышэйшую адукацыю і 800 студэнтаў з іншых краін. Акрамя таго, тут каля 2000 студэнтаў-завочнікаў і слухачоў розных курсаў. 1275 чалавек праходзяць навуковую падрыхтоўку ў аспірантуры.

Ва універсітэце — 25 факультэтаў. Сярод іх — факультэт англійскай, нямецкай, італьянскай мовы і літаратуры, факультэты гісторыі, біялогіі, хіміі, камп'ютэрных навук, інжынерны факультэт, факультэты матэматыкі, фізікі, статыстыкі, эканомікі, філасофіі, права, палітыкі, сацыялогіі, псіхалогіі.

За кароткі час універсітэт набыў дзве традыцыі, якія маюць унікальны характар. Адна з іх звязана з навукай, другая — з навучаннем.

Раскажу спачатку аб першай. Універсітэт мае незвычайную сістэму правядзення сімпозіумаў. Уласна кажучы, мэта маёй паездкі заключалася ва ўдзеле ў міжнародным алгебраічным сімпозіуме, які сёлета праходзіў ва універсітэце Ковентры са студзеня па чэрвень. Няхай не здзіўляюць тэрміны — паўгода. Сімпозіум складаецца з серыі канферэнцый па розных напрамках сучаснай алгебры. На кожную канферэнцыю (яна праходзіць прыкладна чатыры—пяць дзён) з'язджаюцца алгебраісты шматлікіх краін у адпаведнасці са сваімі навуковымі інтарэсамі: прыехалі, паслухалі даклады, выступілі і праз некалькі дзён паехалі. Але ёсць акрамя гэтага ўдзельнікі канферэнцыі, якія жывуць і працуюць доўгі час (звычайна 1—2 месяцы). Гэта прыкладна 20 чалавек — вядучых вучоных свету з розных краін. Ім прадастаўляецца асобная кватэра і ўсе ўмовы для правядзення навуковых даследаванняў і публікацый навуковых работ. Гэты так званы пастаянны састаў сімпозіума на паўгода ператварае універсітэт у вядучы сусветны цэнтр у данай галіне навукі. Правядзенне гэтага унікальнага сімпозіума фінансуецца Лонданскім каралеўскім таварыствам (так называецца англійская акадэмія навук). Як адзін з членаў гэтага пастаяннага саставу сімпозіума магу пацвердзіць эфектыўнасць сістэмы. За месяц работы ў Ковентры я зрабіў некалькі навуковых прац, адна з якіх (больш чым паўтара друкаванага аркуша на англійскай мове) была апублікавана ў выглядзе прэпрынта. Мне прадаставілі магчымасць выступіць гадзінным дакладам на пленарным пасяджэнні сімпозіума. Дарэчы, яго рабочай мовай таксама была англійская, і ўсе выступаючыя павінны былі гаварыць толькі па-англійску.

І яшчэ адна асаблівасць. Нягледзячы на тое, што на маё знаходжанне англійскі бок затраціў значныя сродкі, у мяне не патрабавалі ніякіх планаў і справаздач. З першых жа дзён мяне захапіла незвычайная атмасфера творчай свабоды. Я мог заставацца ў сваёй кватэры цэлы дзень (побач з матэматычным факультэтам размешчана шэсць двухкватэрных катэджаў, дзе жывуць запрошаныя вучоныя, у адным з якіх размясціўся і я). Мне былі дадзены ключы ад корпуса матэматычнага факультэта, бібліятэкі, размнажальнай лабараторыі, дзе ёсць два ксераксы, камп'ютэр і лазерны прынтэр. На факультэце для мяне быў выдзелены асобны кабінет. Я меў права прыходзіць на факультэт і працаваць там у любы час сутак. У такой абстаноўцы не працаваць нельга. Радасць творчай працы мацнейшая за любыя пануканні.

Л. ШАМЯТКОЎ,
рэктар ГДУ, член-карэспандэнт АН БССР.

(Заканчэнне ў наступным нумары).

На здымку: у такіх добраўпарадкаваных дамах жывуць студэнты універсітэта г. Ковентры.

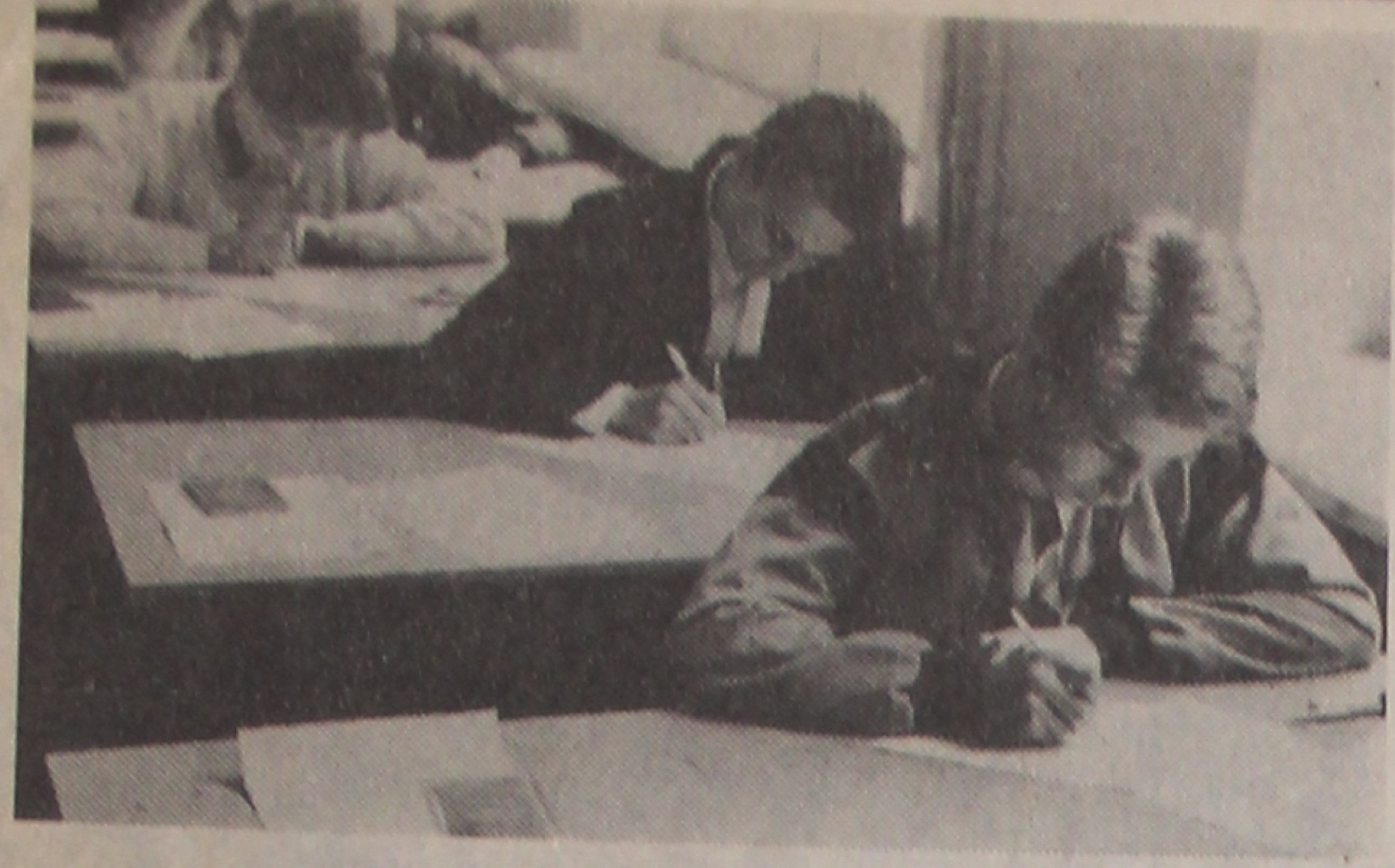

УСТУПНЫЯ ЭКЗАМЕНЫ ЗДАВАЛІ ДАТЭРМІНОВА

Яшчэ не закончаны выпускныя экзамены ў сярэдніх школах, а ў нашым універсітэце па многіх дысцыплінах адбыліся ўступныя. Абітурыенты, як і ў папярэднім годзе, мелі права трымаць выпрабаванне па сачыненню на ўсе спецыяльнасці, акрамя філалагічнага факультэта. Яго пісала звыш трохсот чалавек. 60 з іх шчасце, як кажуць, не ўсміхнулася. Таму спатрэбіцца яшчэ адна спроба. Найбольшая колькасць абітурыентаў аказалася на факультэце фізічнай культуры. На залік тут напісалі сачыненне 154 чалавекі. 34 абітурыентам яно не залічана. Невысокім узроўнем пісьменнасці вызначыліся абітурыенты гістарычнага факультэта. Тут залікі па сачыненню атрымалі 49 чалавек, а 18 не справілася з заданнем. У матэматыкаў незалік атрымалі 3 абітурыенты, у абітурыентаў геалагічнага факультэта — 7.

Экзамены па іншых уступных дысцыплінах здавалі абітурыенты, якія маюць індывідуальныя дагаворы з універсітэтам па падрыхтоўцы спецыялістаў, і тыя, хто вучыўся на падрыхтоўчых курсах па паглыбленай праграме. Найбольшая колькасць такіх дагавораў заключана з эканамічным факультэтам і пераважна на спецыяльнасць «Эканоміка і сацыялогія працы». Пісьмовы экзамен па матэматыцы тут трымаў 101 абітурыент. 12 чалавек справіліся з ім на «выдатна», 53 атрымалі «добра», 30 — «здавальняюча», а 6 не здолелі справіцца з кантрольным заданнем.

53 абітурыенты здавалі экзамен па пісьмовай матэматыцы на спецыяльнасць «Бухгалтарскі ўлік, кантроль і аналіз гаспадарчай дзейнасці», 40 — на спецыяльнасць ЭІ АСК, 66 — на спецыяльнасць «Праграмнае забеспячэнне вылічальнай тэхнікі і аўтаматызаваных сістэм». Паступаючыя на пералічаныя спецыяльнасці атрымалі 28 выдатных адзнак і 128 — добрых. Не пад сілу аказалася пісьмовая работа толькі 12-ці чалавекам.

Ад уступных экзаменаў вызваляюцца пераможцы абласных і рэспубліканскіх прадметных алімпіяд, а пераможцы раённых алімпіяд дапускаліся да датэрміновай здачы ўступных экзаменаў. З удзелам нашых членаў прыёмных камісій у некаторых школах Гомеля і вобласці сумяшчаліся выпускныя экзамены з уступнымі ва універсітэт.

На здымках: (уверсе злева) пісьмовы экзамен па матэматыцы; (справа) экзамен па біялогіі на факультэце фізічнай культуры; (унізе) абітурыентка універсітэта.

Фота У. Чысціка.

Практыка студэнтаў-геолагаў

ПРЫ МІЗЭРНЫМ ЗАБЕСПЯЧЭННІ

Калі вы бачыце ў цокальным паверсе галоўнага корпуса універсітэта, у фае або каля аўтобуса, што стаіць каля корпуса, дрэнна экіпіраваных студэнтаў, якія нясуць прыборы, рукзакі, пасуду для проб вады, ведайце — гэта студэнты групы Г-31 геалагічнага факультэта. Яны праходзяць вучэбную практыку па гідрагеалагічных і інжынерна-геалагічных даследаваннях, па спецыяльнасці. З чатырох тыдняў практыкі першая яе палавіна прайшла без пракола, у адпаведнасці з графікам, зацверджаным прарэктарам М. В. Селькіным.

Практыка параўнальна новая. Яна праводзіцца з 1986 года — года чарнобыльскай трагедыі. Практыка — шостая па ліку. Сёлета ёй кіруюць В. П. Хайнак, А. М. Галкін і аўтар гэтых радкоў. Практыка насычана тэхнікай і палявымі эксперыментамі, таму брыгады ўключаюць па 7 студэнтаў (гэта ўпершыню, раней колькасць студэнтаў у брыгадзе дасягала 12 чал.). Практыка нялёгкая ў арганізацыйным і псіхалагічным плане: сёння мы вывучаем агаленні на Бярэзіне, заўтра — ужо на Барсукоўскім нафтавым месцанараджэнні (наш экалагічны палігон), у наступныя дні працуем у Гарошкаве пад Рэчыцай і ў Перадзелках пад Лоевам. І ўсё гэта на аўтобусах трэцяга аўтапарку г. Рэчыцы. Важны кожны дзень практыкі, а вынік бачны толькі ў канцы, пасля абароны брыгадных справаздач.

Скончыліся далёкія аўтобусныя маршруты, пачалася работа на другім экалагічным палігоне вакол Гомельскага хімічнага завода (тут у нас 65 свідравін, не ўлічваючы іншых водапунктаў). Навуковыя мэты кафедры і вучэбная практыка на працягу трох дзён пераплятаюцца такім чынам, што ўяўляюць адзінае цэлае. Прывяду прыклады. Першая брыгада групы Г-31, якой кіруе В. П. Хайнак, задакументавала і апрабавала ўсе калодзежы ў пасёлку Усход, які знаходзіцца каля адвалаў фосфагіпсу Гомельскага хімічнага завода. Там пагражальнае становішча з водазабеспячэннем. Пробы вады ўжо ў рабоце—у хімічнай лабараторыі геалагічнага факультэта. Аналагічную работу выканала трэцяя брыгада групы Г-31 у с. Заліп'е пад кіраўніцтвам А. М. Галкіна. Жыхары гэтага сяла прасілі студэнтаў і іх кіраўніка: «Вазьміце пробу ў маім калодзежы!». Экалагічныя непрыемнасці адчуваем не толькі мы, спецыялісты ў галіне водазабеспячэння, але і сельскія жыхары, занятыя сялянскай працай. Гэтая ж брыгада прайшла маршрутам уздоўж Мільчанскай канавы — сцёкавай канавы Гомеля. Адбіраем пробы сцёкаў і раствораў (не паварочваецца язык назваць гэта вадой). Другая брыгада апрабавала свідравіны на ўчастку адвалаў фосфагіпсу. Гэта псіхалагічна цяжкая работа: своеасаблівы месяцавы рэльеф, вышыня адвалаў да 80 м, асляпляльны бляск у вочы ад белага фосфагіпсу. І з гэтага ўчастка пробы грунтовых і напорных вод (натуральна, забруджаных хімічнымі кампанентамі) здадзены на даследаванні ў лабараторыю А. С. Кузьміцкай. Па гэтых матэрыялах у далейшым студэнты пішуць курсавыя і дыпломныя работы.

Наперадзе — другая палова вучэбнай практыкі. Аб ёй гаварыць пакуль рана. Хачу падкрэсліць, што гэтая вучэбная практыка патрабуе нямала матэрыяльных сродкаў і арганізацыйных намаганняў. Хочацца выказаць шчырую ўдзячнасць рэктарату і галоўнаму бухгалтару універсітэта, якія выдзелілі сродкі для свідравання трох назіральных свідравін на геалагічным палігоне ў Чонках. Туды прыехала свідравальная ўстаноўка Гідрагеалагічнай экспедыцыі. Свідравіны будуць выкарыстаны студэнтамі гр. Г-31 (і наступных груп).

Што ж датычыць забеспячэння вучэбнай практыкі неабходным рыштункам, то ён, мякка кажучы, не вытрымлівае ніякай крытыкі. Мяркуйце самі. Атрымліваем дзве сякеры... без тапарышчаў (напэўна, як вучэбны экспанат!), пяць рыдлёвак без ручак, усяго чатыры запэцканыя рукзакі піянерскага тыпу (на 21 студэнта!). Нам адказваюць: «Вам гэта трэба (тапарышчы і г. д.), шукайце, мы заплацім... па безнаяўнаму разліку». Прабачце, хто павінен шукаць? Кіраўнік практыкі або аддзел забеспячэння універсітэта? Таму хочацца закончыць гэтую аператыўную заметку канстатацыяй, што студэнт — вучыцца, выкладчык — вучыць, забеспячэнец — забяспечвае, а рэктарат арганізуе і каардынуе. Тады не будзе ў вучэбным працэсе ў перыяд практык вузкіх месцаў накшталт праславутых сякер без тапарышчаў.

М. ЖУРАВЕЛЬ,
кіраўнік практыкі па гідрагеалогіі і інжынернай геалогіі, дацэнт кафедры інжынернай геалогіі.

ВУЧЭБНАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ: ЗА І СУПРАЦЬ

«Вельмі зручная рэч на лекцыях...» **(Т. Казлова).**

«Тэлевізар дапамагае, калі дрэнна бачна з дошкі, не паспеў штосьці запісаць». **(І. Гомак).**

«Мне падабаецца форма правядзення лекцый з тэлебачаннем...» **(Ж. Кульбакова).**

«Я за тэлебачанне...» **(І. Зісельман).**

«На мой погляд, так праходзяць лекцыі больш цікава. Хаця, канешне, тэлебачанне адцягвае ўвагу студэнта ад тлумачэнняў выкладчыка. Такія лекцыі ўсё ж больш зручныя». **(С. Селюжыцкі).**

«Мне тэлевізары перашкаджаюць слухаць лекцыю. Акрамя гэтага дрэнна ўплываюць на вочы. Пасля такой лекцыі стомленасць адчуваецца больш, чым на звычайнай». **(Н. Жэўнова).**

«Адношуся адмоўна. Моцна ўздзейнічае на вочы і адцягвае ўвагу ад лектара». **(А. Гладышава).**

«Тэлевізар вельмі патрэбны». **(Джарадзін Джыхад).**

Тут прыведзены адказы некаторых студэнтаў 3 курса матэматычнага факультэта на маё пытанне аб адносінах да выкарыстання тэлебачання на лекцыях. Спектр поглядаў шырокі. Гэта адлюстраванне як пераваг вучэбнага тэлебачання, так і яго недахопаў, і, напэўна, майго небагатага вопыту ў выкарыстанні данага тэхнічнага сродку.

Упершыню я прачытаў крыху больш 20 лекцый па функцыянальнаму аналізу з выкарыстаннем тэлебачання ў спецыялізаванай аўдыторыі 3-1 вучэбнага корпуса № 2. З дапамогай камеры на экран тэлевізара трансліравалася адлюстраванне матэрыялаў, падрыхтаваных мною. На лекцыі можна было б абмежавацца каментарыем тэарэм і азначэнняў, паказаных на экране тэлевізара. Але гэта адразу ж абкрадвала лекцыю ў яе, магчыма, самым істотным моманце — працэсе мыслення, руху думкі ад няведання да ведання, працэсе, у якім з дапамогай выкладчыка ўдзельнічаюць і студэнты. Таму ўвесь матэрыял я расказваў каля дошкі, даказваючы тэарэмы. Але, разам з тым, гэты матэрыял паралельна дэманстраваўся і па тэлебачанню.

Аказалася, што так чытаць лекцыі вельмі няпроста. Цяжка з дакладнасцю паўтарыць доказ тэарэмы, запісаны дома. Кожны раз, даказваючы тэарэму каля дошкі, засяроджваеш увагу на логіцы выкладання, якое можа пайсці іншым шляхам. Несупадзенне таго, што запісана на дошцы і паказана на экране тэлевізара, перашкаджае рабоце на лекцыі некаторым студэнтам. У гэтым галоўны недахоп майго выкарыстання данага тэхнічнага сродку. Але я цвёрда ўпэўнены, што магчымасці вучэбнага тэлебачання вялікія, у тым ліку пры выкарыстанні яго ў вучэбным працэсе на матэматычным факультэце.

Я закрануў толькі азы гэтага напрамку. Неабходна выкарыстоўваць каляровыя маніторы больш высокай якасці. Гэта зніме шэраг заўваг, выказаных студэнтамі, з якімі я таксама згодзен. Можа паказацца парадаксальным, але неабходна кардынальна палепшыць якасць традыцыйнага тэхнічнага сродку навучання — дошкі і крэйды. Толькі сумеснае выкарыстанне разнастайных тэхнічных сродкаў навучання зможа рэалізаваць закладзеныя ў іх магчымасці.

На матэматычным факультэце сам «бог велел» аб'яднаць персанальныя камп'ютэры з вучэбным тэлебачаннем. Гэта дасць новыя магчымасці ў выкарыстанні тэхнічных сродкаў на лекцыях.

Выкарыстанне тэлебачання ў вучэбным працэсе патрабуе намаганняў выкладчыка і пэўных затрат часу. Гэту работу неабходна ўлічваць.

Некаторыя выкладчыкі нашага факультэта выкарыстоўваюць вучэбнае тэлебачанне, у тым ліку і асістэнт кафедры матэматычнага аналізу В. Н. Бабкова. Наведванне выкладчыкамі хаця б некаторых з гэтых лекцый і заняткаў прынясе значную карысць.

Неабходна адзначыць, што тэлевізійная тэхніка мяне ні разу не падвяла.

Я — за вучэбнае тэлебачанне, за яго выкарыстанне на больш прафесійнай аснове.

У. МУХІН,
загадчык кафедры матэматычнага аналізу, дацэнт.

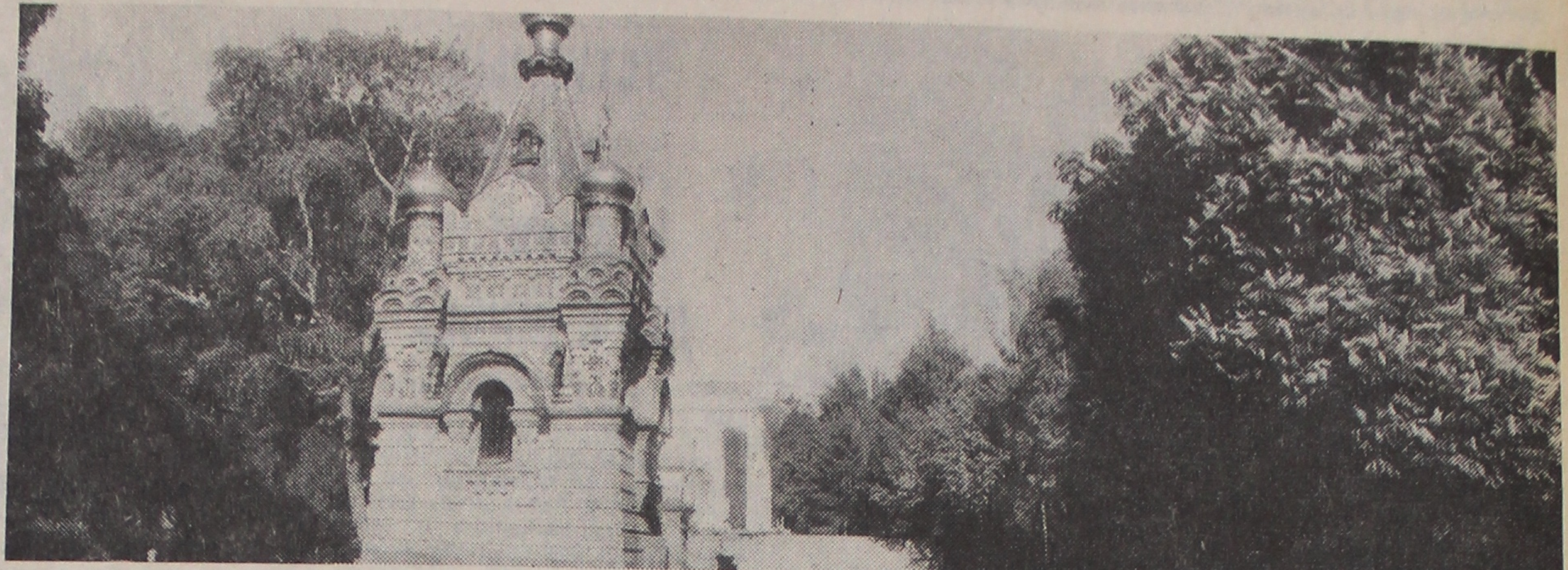

Парк культуры і адпачынку імя Луначарскага вабіць сваёй прыгажосцю не толькі гамяльчан, але і гасцей горада.

Фота І. Чысціка.

У ВНУ краіны

НЕТРАДЫЦЫЙНЫ ФАКУЛЬТЭТ

Факультэт аздараўленчай фізкультуры арганізавалі ў Днепрапятроўскім інстытуце фізкультуры. Ён будзе рыхтаваць спецыялістаў, якія спатрэбяцца людзям з рознымі фізічнымі недахопамі, інвалідам. Вучэбная праграма факультэта — унікальная. Тут будуць вывучаць і нетрадыцыйныя метады лячэння: ёгу, аўтатрэнінг, дыхальную гімнастыку, лячэнне голадам, народную медыцыну. Лекцыі будуць чытаць не толькі спецыялісты інстытута, але і іншых ВНУ горада, нават свяшчэннікі.

«З'ЕЛІ» РЭКТАРА МВТУ

Пасля прызначэння рэктарам МВТУ імя Баумана лётчык-касманаўт СССР, двойчы Герой Савецкага Саюза, доктар тэхнічных навук А. Елісееў энергічна узяўся за перабудову ВНУ. Ён дабіўся яе пераўтварэння ў тэхнічны універсітэт, здолеў арганізаваць выданне вузаўскага часопіса, планаваў арганізаваць навучанне на базе сучаснай навукі, стварыць шэраг НДІ. Але смелага рэфарматара «з'елі» уласныя калегі. Падтрымліваючы пераўтварэнні на словах, 169 з 273 членаў савета ВНУ прагаласавалі супраць працягу паўнамоцтваў рэктара на наступны пяцігадовы тэрмін.

ПРАЦЫ СТАЛІНА ЯШЧЭ ПАПУЛЯРНЫЯ

Некаторыя універсітэцкія бібліятэкі Расіі пачалі прадаваць свае фонды. На распродажы кніг у навуковай бібліятэцы Томскага універсітэта асаблівым попытам карысталіся творы Сталіна. Яго працы, якія каштавалі ў год выдання 20 капеек, прадаваліся за 5—10 рублёў. «Цаліну» Брэжнева куплялі за 8 рублёў.

Пра этыкет

КВЕТКІ Ў НАШЫМ ЖЫЦЦІ

Тлумачэнне кветак у адносінах да чалавечых зносін з часам настолькі пашырылася, што з'явілася нават так званая «мова кветак».

Прыслухацца да «мовы кветак» трэба кожнаму, асабліва дзяўчатам. Ведаючы значэнне кветак, яны не ўпрыгожаць сябе ярка-чырвонай ружай або гваздзіком — сімвалам вогненнага пачуцця, а маладыя людзі павінны задумацца, перш чым падабраць букет для дзяўчыны, маці або бабулі.

Трэба адзначыць, што кветкі лепш за візітную картку могуць прадставіць чалавека, які дорыць іх, паказаць узровень яго выхаванасці, густ, адносіны да таго, каму яны прызначаюцца. І не толькі падборам і якасцю саміх кветак, а тым, як гэтыя кветкі ўручаюцца.

Калі перад сустракаючымі вас маладымі мужам і жонкай вы дастанеце кветкі з гаспадарчай сумкі або партфеля і пададзіце іх у паперы, ды яшчэ сцеблямі ўверх, — гэта будзе яркім сведчаннем значных прабелаў у вашым выхаванні.

Кветкі трэба разгарнуць у прыхожай, узяць у левую руку, пакінуўшы правую свабоднай для прывітання. Павіншаваўшы юбіляра і ўручыўшы яму падарунак, кветкі трэба прыпаднесці толькі гаспадыні, незалежна ад таго, хто ў доме юбіляр. Гаспадыня ж дома—юбіляру—уручаюць і падарунак, і кветкі. Так жа трэба паступіць і ў рэстаране, калі вас сустракае юбіляр разам з жонкай.

Гаспадыня дома, у сваю чаргу, абавязана падзякаваць за кветкі і паставіць іх у вазу ў тым пакоі, дзе прымаюцца госці. Выносіць толькі што падараваныя кветкі ў іншыя пакоі не прынята, калі нават кветак у гэты вечар занадта многа. На стол трэба ставіць толькі тыя з іх, якія падыходзяць да агульнай кампазіцыі накрытага стала і адпавядаюць адзначаемай падзеі.

Калі адзначаецца юбілей дзяўчыны, стол трэба ўпрыгожыць яшчэ не разгарнуўшыміся бутонамі руж бледна-ружовых таноў. Вазу трэба падабраць больш сучаснай формы. Ранняй вясной гэта могуць быць таксама першыя палявыя кветкі. Прыгожа скампанаваныя ландышы, фіялкі або ранні бэз (у невялікай колькасці, таму што бэз мае рэзкі пах) упрыгожаць вясной стол не горш за дарагіх і пышных руж. Букет можна скласці з такой колькасці руж, колькі гадоў юбіляру. Калі сцяблы руж вельмі доўгія (цяпер гэта модна), то такі букет лепш размясціць на краю стала, каб ён не засланяў твары гасцей, а па цэнтры паставіць больш нізкія кветкі

На банкеце ў гонар жанчыны сярэдніх гадоў стол перш за ўсё трэба ўпрыгожыць яе любімымі кветкамі (аб гэтым трэба ведаць загадзя). Можна таксама скласці букеты з жоўтых і ружовых гваздзікоў, гербер, руж. Вазы лепш усяго ўзяць каляровыя, хрустальныя або мастацкія керамічныя. Вышыня вазы не павінна перавышаць палавіны вышыні букета.

На банкеце ў гонар пажылой жанчыны стол можна ўпрыгожваць распусціўшыміся чырвонымі ружамі (іх любяць усе), буйнымі гваздзікамі, хрызантэмамі, лілеямі. Букеты трэба дапаўняць масіўным лісцем іншых кветак або раслін. Вазы ў такіх выпадках трэба падбіраць старынныя хрустальныя або з фарфору з малюнкам ручной работы. На стол можна паставіць адзін або два такіх букеты, а таксама свечкі ў кандэлябрах. Перагрузка стала кветкамі і іншымі ўпрыгожваннямі не падкрэслівае ўрачыстасці моманту. Калі кветак шмат, іх трэба расставіць па пакоі, дзе накрыты стол, карыстаючыся падлогавымі вазамі.

Больш складанае ўпрыгожванне кветкамі вясельнага стала. Як ні дзіўна, але цяжкасць заключаецца ў выбары кветак, таму што іх заўсёды занадта многа і ўсе добрыя. Па-першае, перавага аддаецца букету нявесты. Гэта букет белых або лёгка ружовых кветак. Цяпер большасць жаніхоў у знак гарачага кахання дораць нявестам у дзень вяселля чырвоныя ружы. Як бы там ні было, кветкі нявесты ставяць перад маладымі, перад вясельным тартом. Яшчэ некалькі невысокіх букетаў ставяць па дыяганалі стала. Калі букет нявесты ўпрыгожан карункавымі лентамі або каляровым цюлем, гэтыя ўпрыгожванні захоўваюцца, толькі букеты з такімі ўпрыгожваннямі трэба размяшчаць так, каб карункі не замоклі ў вадзе. Пасля вяселля нявеста ставіць букет у сваёй спальні. Калі кветак вельмі многа, то букеты трэба расставіць не толькі ў тым пакоі, дзе накрыты стол, але і там, дзе танцы і гульні. Добра гарманіруюць на вясельным стале кветкі ў арыгінальных вазах і свечкі ў кандэлябрах.

Зараз модна размяшчаць складаныя кветкава-дэкаратыўныя кампазіцыі ў стылі ікэбанка на этажэрках, паліцах, сервантах. Класічныя кампазіцыі з кветак, лісцяў, кары дрэваў, сцеблаў травы, сухіх галін не толькі радуюць вока, але і дастаўляюць глыбокае эстэтычнае задавальненне.

ДЛЯ ТЫХ, ХТО ХОЧА АВАЛОДАЦЬ МОВАЙ ЭСПЕРАНТА

Уфімскія завочныя курсы эсперанта пад кіраўніцтвам кандыдата філалагічных навук Б. Р. Колкера:

— курсы зарэгістраваны ў адпаведнасці з законам;

— нізкая плата за навучанне;

— высокі ўзровень навучання пад кіраўніцтвам аўтара трох падручнікаў эсперанта;

— без дадатковай аплаты падручнік эсперанта з аўтографам яго аўтара;

— дапамога ў набыцці эсперанцкай літаратуры:

— па заканчэнні курсаў — атэстат і падрабязная інфармацыя, якая дазваляе хутка знайсці сябе ў эсперанцкім свеце:

— бясплатныя кансультацыі па ўсіх пытаннях мовы эсперанта і эсперанта-руху ў працэсе навучання і пасля заканчэння курсаў.

Узроўні: пачатковы курс і асноўны курс.

У перспектыве: павышаны курс і педагагічны курс.

Адрас: 450000 Уфа-цэнтр, а/я 1125, Уфімскі клуб эсперанта, Колкер Барыс Рыгоравіч.

Тэатральная афіша

У РЭПЕРТУАРЫ—ВОСЕМ СПЕКТАКЛЯЎ

У нас ва універсітэце нямала аматараў тэатральнага мастацтва. Яны не ўпускаюць магчымасці пазнаёміцца з творчасцю тэатральных калектываў краіны, якія прыязджаюць на летнія гастролі ў г. Гомель. На гэты раз у горад над Сожам прыехаў Краснадарскі тэатр драмы.

«Гамлет» — адна з нядаўніх работ тэатра. Яе калектыў прапаноўвае сваю, у многім нечаканую, як па зместу, так і па мастацкаму рашэнню інтэрпрэтацыю твора Шэкспіра.

Захапляючы сюжэт, неапалітанскія мелодыі і многае іншае, што дорыць гледачам мінуты вясёлага адпачынку, — усё гэта вы знойдзеце ў фарсе па-італьянску «Суцяшальнік удоў».

«Звер» ленінградскіх драматургаў В. Сінкевіча і М. Гіндзіна — фантастычная драма. Невядома, як называецца голая, знішчаная сусветнымі катаклізмамі планета. Няма імёнаў і ў герояў — проста Бацька, Маці, Дачка... Цудам уцалелыя, яны блукаюць у пошуках сабе падобных, сустракаючы спачатку Звера, а потым Сябра. Сітуацыі п'есы, то драматычныя, то забаўныя.

«Калі прачнецца той, хто спіць» — таксама фарс, але фарс па-савецку. Гэта даволі смешная гісторыя аб персанажах, якія жывуць плоцкім жыццём без Бога ў душы.

Нешта падобнае адбываецца на сцэне і ў спектаклі «Забавы пасля апоўначы» па п'есе вядомага драматурга і сцэнарыста В. Мярэжкі. Анекдатычны сюжэт бліжэй да фіналу прыводзіць героя да нежартоўных душэўных узрушэнняў.

«Завядзенне Зойкі Пельц» М. А. Булгакава — прэм'ерны спектакль тэатра. Артысты стварылі сваю рэдакцыю з двух варыянтаў вядомай п'есы «Зойкіна кватэра».

«Пастка» французскага драматурга Р. Тома — дэтэктыў, і гэтым, бадай, усё сказана. Застаецца дадаць, што дэтэктыўная фабула афарбавана аўтарам і тэатрам у камедыйныя колеры.

Смешную гісторыю з серыі так званых «чорных камедый» пад назвай «Каханне да гроба» прыдумаў бліскучы італьянскі камедыёграф А. Нікалаі. Тэатр вызначыў жанр спектакля як «камедыю жахаў».

Знайдзіце час, пaглядзіце спектаклі, якія прапануюць артысты з Краснадара. Гастролі працягнуцца да 30 чэрвеня.

Спорт

СПАРТАКІЯДНАЕ СЕРАБРО

У Магілёве завяршыліся спаборніцтвы па баскетболу сярод мужчынскіх каманд па праграме X спартакіяды БССР.

У першых чатырох гульнях баскетбалісты нашай вобласці перамаглі адпаведна каманды Мінскай вобласці — 104:54, Гродзенскай — 87:65, Брэсцкай — 98:68 і Магілёўскай — 96:88.

Заключная сустрэча з камандай Мінска, за якую выступалі ігракі вышэйшай лігі СССР — каманды РТІ, вырашыла лёс залатых узнагарод. Першая палова — за гамяльчанамі, яны вядуць 57:46. У другой палове — становішча выраўнялася, хаця за тры мінуты да заканчэння матча нашы баскетбалісты яшчэ лідзіруюць — 97:93. Аднак канцоўка матча праходзіла для нашай каманды драматычна, і яна ўступае 6 ачкоў. Канчатковы вынік — 107:101 на карысць мінчан. Такім чынам, вышэйшыя ўзнагароды спартакіяды дасталіся баскетбалістам беларускай сталіцы, сярэбраныя медалі ў нашых рабят.

У заключэнне зазначу, што за зборную каманду Гомельшчыны на спартакіядзе выступілі два студэнты з фізічнага факультэта нашага універсітэта — Сяргей Пінчук і Аляксандр Соўган і тры — з факультэта фізічнай культуры — Юрый Арлоў, Сяргей Мацыгуд, Сяргей Быхаўцаў.

В. МАРЧАНКА,
наш няштатны карэспандэнт.

Рэдактар Ул. БАЛОГА.

Наш адрас: 246699, г. Гомель, вул. Савецкая, 104, пакой 1-18, тэл. 57-43-21.

«Гомельскі універсітэт» — газета Гомельского государственного университета им. Ф. Скорины, Гомельская фабрыка «Палесдрук» Дзяржкамітэта БССР па друку, Гомель, Савецкая,1.

Аб'ём — 1 друк. арк. Тыраж 1500 экз. Заказ 399. Падпісана да друку ў 17.00.